

Univerzita Karlova v Praze, Pedagogická fakulta
M.D. Rettigové 4, 116 39 Praha 1

Prohlášení žadatele o nahlédnutí do listinné podoby závěrečné práce
Evidenční list

Jsem si vědom/a, že závěrečná práce je autorským dílem a že informace získané nahlédnutím do zveřejněné závěrečné práce nemohou být použity k výdělečným účelům, ani nemohou být vydávány za studijní, vědeckou nebo jinou tvůrčí činnost jiné osoby než autora.

Byl/a jsem seznámen/a se skutečností, že si mohu pořizovat výpisy, opisy nebo rozmnoženiny závěrečné práce, jsem však povinen/povinna s nimi nakládat jako s autorským dílem a zachovávat pravidla uvedená v předchozím odstavci tohoto prohlášení.

Poř. č.	Datum	Jméno a příjmení	Adresa trvalého bydliště	Podpis
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				

PŘEPIS NAHRÁVKY Č. 1

zkratky: matka (MOT), otec (FAT), Rozárka (ROZ)

Rozárka (9. 12. 2012): 2 roky 2 měsíce 8 dní

64:48 min; 17. 2. 2015

MOT: Přineseš kníšku? Tam, dojde pro ni.

ROZ: Počej, počej.

FAT: No, my čekáme.

MOT: A máš telefon? Zavoláš dědovi? Haló, dědo.

ROZ: Počem, počej.

MOT: Řekni, haló dědo.

ROZ: Haló. Počej.

MOT: Nezvedá to děda?

ROZ: Nezvedá.

FAT: Nezvedá to? Krucinál.

ROZ: Nece klucinál, nece.

Odmilka

MOT: A neukážeš nějaký nány? Gde máš nány?

ROZ: Nemáme.

FAT: Tys nedostala žádnou nánu?

ROZ: Née.

FAT: Ale ty kecko, ukaš nánu, cos dostala od tety. Gde jí máš?

ROZ: Tady mám.

MOT: Tus dostala od babičky.

ROZ: Ne od babičky – teta.

Odmilka

ROZ: Ne, mami pocem, hačat tady.

MOT: Uš du. A ty nebudeš volat tomu dědovi?

ROZ: Ne, číst.

MOT: Jo, číst si. Tak sama přečti, umíš sama číst.

ROZ: Maminka.

MOT: Maminka neumí.

ROZ: Umí!!!

MOT: Maminka neumí a ty umíš?

ROZ: Neumí.

MOT: Tak já taky neumím.

ROZ: Ci knížku.

FAT: A hale Rózi, co gdybys nám zaspívala, zaspívej.

ROZ: Neci.

MOT: A Rozárko, zaspívej.

ROZ: Néé, já neumim.

MOT: Skoč pro knížku na spívání.

ROZ: Nekočit, číst.

MOT: Tak si čti.

ROZ: Maminka. Koně ci.

MOT: Koně v zeli?

ROZ: Jo.

Odmilka

FAT: A Rózi a kolik ti je let?

ROZ: Či.

FAT: Co kecáš, není. Dva sou ti.

ROZ: Či.

MOT: Dva sou ti, zlobíš.

ROZ: Čo to je?

MOT: No co to je?

ROZ: Kokóóó!

FAT: Čokoláda. A dáš mi?

ROZ: Nedám, já už snídala.

MOT: Co to máš?

ROZ: Koko?

MOT: To není koko, to je čokoláda.

FAT: A dáš mi kousnout?

ROZ: Ne.

MOT: A co ty papírky? Kam patří?

ROZ: Tady.

MOT: Ne tady, do koše.

FAT: A už si šechny čokoládky spapala?

ROZ: Née, tady mám.

MOT: Co tam máš?

ROZ: Čádku.

MOT: Jo čokoládku.

ROZ: Dej.

MOT: Ne to máš na večer.

Odmuka

FAT: Složíme kostky?

MOT: Řekni tatínkovi - já sama.

ROZ: Tatínek.

FAT: Tatínek ti pomůže.

ROZ: Ne maminka.

FAT: A kam to patří?

ROZ: Tady.

FAT: Tam to nepatří.

ROZ: A tady hvěsdička.

FAT: Dyt' to víš, kam patří.

MOT: Ne, to není ono.

ROZ: Gde patčí?...Nepatčí.

MOT: Nepatří, tak bude plakat.

ROZ: Nepláče.

MOT: No bude.

ROZ: Tady patčí.

MOT: Tak nepláče.

ROZ: Nepláčí.

FAT: A teť ty další, tady máš.

ROZ: A to nejde, nepatčí, nepatčí.

FAT: Ne to si si spletla, ta de sem.

ROZ: A teť malinkej.

FAT: Tak to tam dej a další.

ROZ: Další? Tady.

FAT: A gde je trojúhelník? To není trojúhelník.

ROZ: Není, tady patčí.

Odmilka

ROZ: Nebaví uš.

FAT: Jo tebe uš to nebaví, tak mi dej pusu rači.

ROZ: Nedám. Hapalo.

MOT: Hapalo nám to. No, teť to musíme uklidit. To máme radost. A ukaš tady tetě eště, jaký máš hřebeny.

FAT: Počkej, já ti je vyndám s krabice.

ROZ: S klabice.

Odmilka

FAT: A udělej mates.

Roz: Neumí.

FAT: Neumíš jo? A co umíš?

ROZ: Neumí.

MOT: A nechceš si vymalovávat?

ROZ: Neči.

MOT: Ne? Ale máme omalovánky s kočičkama nebo s pejskama.

ROZ: Guffy.

MOT: To je Guffy? To chceš?

ROZ: Néé.

MOT: A proč ne?

ROZ: Guffy dostane na pldel.

MOT: Guffy dostane na prdel? A proč?

ROZ: Zlobí.

FAT: Ty si kecka, ty tu zlobíš. Poť, půjdeme malovat.

ROZ: Néé.

PŘEPIS NAHRÁVKY Č. 2

zkratky: sousedka (NEI), Rozárka (ROZ)

Rozárka (9. 12. 2012): 2 roky 8 měsíců 19 dní

32:29 min; 28. 8. 2015

NEI: Rozárko, a copak to stavíš?

ROZ: Dolt.

NEI: Ale tak dort nestavíš, ten se vaří ne?

ROZ: Jo.

NEI: A vařila si někdy dort?

ROZ: Jo.

NEI: A jakej?

ROZ: Bábovičkovej.

NEI: Jo s bábovičky. A umíš takovou tu říkanku, aby se bábovička povedla?

ROZ: Jo.

NEI: A řekneš mi jí?

ROZ: Aš potom.

NEI: Tak aš potom teda. Hale a umíš barvičky?

ROZ: Jo.

NEI: Jo? A jaký sou tady barvičky?

ROZ: Fialková, žutá, modlá, čelvená, olanžová, čelvená, žutá, zelená a lůžová, olanžová.

NEI: Teda tobě to šlo. A co je tohle za barvu? Jakou barvu mám já?

ROZ: Bílou.

NEI: A s jakých barviček budeš mít ten dort?

ROZ: Asi bílou.

NEI: Ale já koukám, že tam máš i jiný barvy.

ROZ: A ještě asi fialkovou a lůžová a zelená.

NEI: Tak to možná bude f tom dortu i marcipán ne?

ROZ: Ne.

NEI: Nebude? A co f tom bude?

ROZ: Asi maliny.

NEI: A tys někdy už měla maliny?

ROZ: Jo. My sme je tlhali.

NEI: Trhali ste je? A gde?

ROZ: A babička kaky.

NEI: Takže s babičkou?

ROZ: A s maminkou.

NEI: A ony vám rostou na zahradě?

ROZ: Ne.

NEI: Tak gde ste je trhali?

ROZ: Do lesa.

NEI: Do lesa ste na ně šli?

ROZ: Jo.

NEI: A nebála ses v lese?

ROZ: Ne.

NEI: Ani vlka?

ROZ: Ne.

NEI: A znáš tu pohátku? O červený Karkulce? O čem je?

ROZ: Tam je vlk.

NEI: No to máš prafdu, a co udělá?

ROZ: On sní.

NEI: Koho sní?

ROZ: Kalkulku.

NEI: Nene, Karkulku nesní. On sní babičku přece. A jak sou ty otázky? Babičko, proč máš tak velké?

ROZ: Oči.

NEI: No jasný.

ROZ: A kaky uši.

NEI: A naposlet?

ROZ: Aby tě mohla lépe sníst.

NEI: No ty to umíš úplně suprově.

Odmilka

NEI: No jo. A co je tohle? K čemu to je?

ROZ: To je hla.

NEI: A jaká hra?

ROZ: Fotbalistovej míč.

NEI: A ty to taky někdy hraješ?

ROZ: Já to kaky umím.

Odmilka

NEI: Hale a co si dělala včera?

ROZ: Dobže.

NEI: A co si dělala?

ROZ: Já sem si hlála.

NEI: A gde?

ROZ: Doma.

NEI: A s čím si si hrála?

ROZ: Už nevím.

NEI: A nehrála sis s nějakýma panenkama?

ROZ: Jo. Já mám tam lůžovou a dlouhou lůžovou a a koník je kaky lůžovej.

NEI: A hraješ si někdy i s ostatníma dětma?

ROZ: Jo.

NEI: A s čím si hrajete?

ROZ: S hlačkama.

NEI: A jakýma?

ROZ: Zelenýma. A kaky kníšku.

NEI: Kníšku. A o čem kníška je?

ROZ: Tam je takovej Nodžík.

NEI: A co je to Nodžík Rózinko?

ROZ: To je takovej Nodžík.

NEI: A máš doma i nějaký plyšový hračky?

ROZ: Jo.

NEI: A jaký máš třeba plyšový?

ROZ: Já tam mám koníka a eště panenky a pak sloníka, dlouhýho sloníka a pak panenky ááá eště klálíka, zajíce.

NEI: No ty toho máš vážně hodně. A to ti šechno koupila maminka?

ROZ: A děda.

NEI: A eště něgdo?

ROZ: Ne.

NEI: A taťka ti nic nekoupil?

ROZ: Tatínek mi koupil sloníka.

NEI: No tak vidíš, že ti něco koupil. A je pěknej ten sloník?

ROZ: Jo

NEI: A co s ním děláš?

ROZ: Hlaju.

NEI: Ty si s ním hraješ? A jak se menuje?

ROZ: Sloník.

NEI: Je to sloník Sloník?

ROZ: Jo.

Odmilka

ROZ: A koukej.

NEI: To máš moc pěkný, to si vyrobila?

ROZ: Jo.

NEI: Hm. A ty máš neska Rózi krásný culíčky, gdo ti je dělal?

ROZ: Maminka.

NEI: No ty máš šikovnou maminku.

ROZ: A kaky mi dala nový bačkůlky a eště mám jedny venku.

NEI: A venku máš stejný?

ROZ: Ne jiný. Čelný.

NEI: A kam je nosíš?

ROZ: Doma.

NEI: A jinam ne?

ROZ: U babičky mám jiný.

NEI: A taky růžový?

ROZ: Ne, čelvený.

NEI: A kerý se ti líbí víc?

ROZ: Nelíbí.

NEI: Oboje se ti líbí stejně?

ROZ: Jo.

NEI: No já bych chtěla taky takový bačkůrky.

ROZ: Ale ty je mít nemůžeš.

NEI: Jak to?

ROZ: Byly ti malý.

NEI: Byly by mi malý? No to máš asi prafdu.

Odmuka

NEI: A s čím si budeš hrát tet'?

ROZ: Ááá.

NEI: Co tady hejkáš?

ROZ: Sem nebyla já.

NEI: Bylas to ty.

ROZ: Nene.

NEI: Jojo.

ROZ: Nene.

Odmuka

ROZ: A tady je Lózinka.

NEI: No je, já jí vidím. To je asi nějaká holka zlobivá.

ROZ: Není.

NEI: Není? Tak ne.

ROZ: Já s toho zbáznim.

NEI: S čeho se zblázníš, prosím tě?

ROZ: Tady to hapalo.

NEI: No tak to jenom seber.

ROZ: A kam to patří?

NEI: No já nevím, kam to patří. Asi na stůl.

ROZ: Na stůl?

NEI: No. Dej to tam.

ROZ: Ne.

NEI: No, ale nemůžeme to válet po zemi.

ROZ: Můžeme.

NEI: Nemůžeme, to by se mamka zlobila. Ukaš, dej.

Odminka

NEI: Hale to je pěkný koťátko.

ROZ: Gde?

NEI: No tady f té knišce.

ROZ: A my máme koťátko a Buddy chytil Šmoulinu klk.

NEI: A gdo je Šmoulina?

ROZ: Už je v hlobečku.

NEI: A gdo to byl?

ROZ: Buddy.

NEI: Vaše kočka?

ROZ: Jo, kočka Šmoulinka.

NEI: Aha.

Odmilka

ROZ: A budeš tady?

NEI: No, eště chvílku a pak budu muset domu.

ROZ: A zítla?

NEI: Zítla ne, zítla pujdu pryč.

ROZ: A já pojedu zítla plyč.

NEI: Taky jo? A co tam budeš dělat?

ROZ: No jedu za babičkou.

NEI: Aha.

ROZ: A já tam, já tam...je tam Amálka a ona ona má pokažený oko.

NEI: Jak to?

ROZ: Nevím.

NEI: A ona je nějaká nemocná?

ROZ: Ne. Ona takle má to od...gdyš nalodila.

NEI: Aha. A to je nějaká tvoje kamarátka?

ROZ: Amálka.

NEI: A co budeš dělat u babičky?

ROZ: Malovat.

NEI: Malovat si budeš jo?

ROZ: Jo.

Odmilka

NEI: A co ještě budeš dělat?

ROZ: Sčíhat nůškama a pucle.

NEI: Ty máš pucle?

ROZ: Nový.

NEI: Nový? A co na nich je?

ROZ: Asi dům.

NEI: Máš pucle s domem?

ROZ: Nevím.

NEI: A už si je někdy skládala?

ROZ: Já kaky.

NEI: No a tak víš, co na nich bylo.

ROZ: Klteček.

NEI: Ale to byly ty starý vit'? Ty máš teda s krtečkem?

ROZ: A myšičku a zajíčka.

NEI: Tak to je celá krtkova banda.

ROZ: A kaky plincezna.

NEI: Na krtkových puclích že je princezna? To se mi ňák nesdá. Nejsou to jiný?

ROZ: Ne.

NEI: No dobře no, budu ti věřit. A budeš je skládat sama nebo s někým?

ROZ: By sem je zvládla sama.

NEI: Tak to si šikovná.

ROZ: Ty mi koupila maminka.

NEI: A máš jedny nebo víc teda?

ROZ: Víc.

NEI: A když je složíš, tak co s nima děláš?

ROZ: Nevím.

Odmlka

NEI: Hale a tohle je moc pěkný. Pěkná modrá. Modrá jako co?

ROZ: Tláva.

NEI: Tráva je modrá jo?

ROZ: Néé.

NEI: Tak co je modrý?

ROZ: Nevím.

NEI: Třeba nebe.

ROZ: Nebe.

NEI: A co když je bouřka?

ROZ: Čelný.

NEI: A viděla tu bouřku minulý týden?

ROZ: Slyšela.

NEI: Tys jí slyšela jo? Tak to si byla schovaná ne?

ROZ: A já sem viděla u babičky boušku.

NEI: Bouřku? A jak vypadala?

ROZ: Já nevím?

NEI: Pršelo?

ROZ: Jo a byly bum bum plásk.

NEI: Hromy blesky?

ROZ: Jo. Hlomy a blesky.

NEI: A bála si se?

ROZ: Já se nebojím.

NEI: No tak to seš dobrá. Já dycky říkám, že se nebojím a potom jak to bouchá, tak se bojím.

ROZ: Já kaky.

NEI: Takže se taky bojíš jo?

ROZ: Něgdy sem malinko bála.

NEI: Ale něgdy ne jo?

ROZ: Sem byla schovaná.

NEI: No to je nejlepší při bouřce.

Odmilka

NEI: Hale a Rozárko ty si jela tůdle autobusem, vit'?

ROZ: Jo.

NEI: A kam ste jeli s mamkou?

ROZ: A jak to víš?

NEI: Jak to vím? No já sem taky jela tím autobusem. Já potom nastoupila.

ROZ: Tady?

NEI: Ne tady, kousek dál. A kam si jela?

ROZ: Asi domu.

NEI: No to si nejela domu, když si jela odtud.

ROZ: Jo.

NEI: Tak kam?

ROZ: Asi Benešova.

NEI: Do Benešova? A cos tam dělala?

ROZ: Zmlzlinku.

NEI: Na zmrzlinku ste šli jo?

ROZ: Jo.

NEI: Ahá. A nebyla mamka nakoupit?

ROZ: Nebyla.

Odmlka

ROZ: A doma budu jenom chvílu.

NEI: Jak to?

ROZ: Jedu plyč.

NEI: A jak?

ROZ: Autem.

NEI: A kdo bude řídit?

ROZ: Tat'ka bude žítit.

NEI: A ty ne?

ROZ: Ne.

NEI: Jak to?

ROZ: Neumim.

NEI: Ty to neumíš? A jednou budeš řídit?

ROZ: Ale gdyš budu velká.

NEI: A mamka taky řídí?

ROZ: Ona má jiný auto a kaky s ním žídí.

NEI: Ale s tím nepojedete?

ROZ: Ne.

Odmilka

NEI: Hale, a gdyš je takle krásně, co budeš dělat?

ROZ: Budu chodit domu.

NEI: Otkut?

ROZ: Nevim.

NEI: A chodíš plavat?

ROZ: A kaky hžišťe.

NEI: Na hžišťe v Bukovanech? Plavat?

ROZ: Jo.

NEI: A nekoupeš se spíš něgde v bazénu?

ROZ: Bazénu f létě. A já naučim.

NEI: A co se naučíš?

ROZ: Plavu.

NEI: Plavat? A kdo tě to učí?

ROZ: Tatínek.

NEI: Ty máš teda hodnýho tatínka.

Odmuka

ROZ: A já stavím domečky.

NEI: Cože děláš?

ROZ: Domečky.

NEI: A s čeho je stavíš?

ROZ: Já nevím.

NEI: Tak musíš vědět, co to máš ne?

ROZ: A tam budou a tam budou asi dětičky.

NEI: Gde?

ROZ: Tady.

NEI: F tom? F tom domečku?

ROZ: Jo. Hop, to není kulička.

NEI: A už je to hotový.

ROZ: Néé, ještě tady to není udělaný. Musí se to dodělat.

NEI: Jak to?

ROZ: Aby tam byly děti.

NEI: Jaký děti?

ROZ: Holčičky a chlapečky.

NEI: Aha.

ROZ: Ananas. Ty jeden ananásku.

NEI: Jakej ananas? Co to plácáš?

ROZ: Tady domečku je ananas.

NEI: No ty si vymýšlíš.

ROZ: A já tadycto vylábim.

NEI: No to máš pěkný.

Odmilka

ROZ: Jéé. Pomóóóc.

NEI: Co křičíš?

ROZ: Toto to nejde zapnout.

NEI: Co ti nejde zapnout?

ROZ: Musíme tam dát kolíčky.

NEI: Tak na, dej je tam...Uš to de.

ROZ: Uš to de.

NEI: A myslíš, že se to tam vejde?

ROZ: Jo. Vejde.

NEI: No dyš myslíš.

ROZ: Plotože tam eště je místo.

NEI: Ahá.

ROZ: Dej mi to.

NEI: Co? Todle? A jak se říká?

ROZ: Plosím.

Odmilka

ROZ: Hale, ono to tam dlží!

NEI: No jo, a na čem to tam drží?

ROZ: Plotože ono to dlží.

NEI: Jo to máš magnet vit'? Týjo a támle to je super panenka. Máš eště nějakou?

ROZ: Jo máme. My máme sestčičku.

NEI: Gdo je sestřička?

ROZ: Já.

NEI: No to sou věci. Takže ty máš ségru?

ROZ: Já sem sestčička.

NEI: A koho máš šechno?

ROZ: Já mám Lád'u a Nelinku a Ondlu.

NEI: A to sou šechno tvoje ségry?

ROZ: Ondla je bláška.

NEI: A ty si s nich nejmlatší?

ROZ: Já sem malá.

PŘEPIS NAHRÁVKY Č. 3

zkratky: sousedka (NEI), Rozárka (ROZ)

Rozárka (9. 12. 2012): 2 roky 11 měsíců 6 dní

30:04 min; 15. 11. 2015

NEI: Co to máš?

ROZ: Já mám zmlzlinku.

NEI: Aha a gde máš mističku?

ROZ: To je Mikýska. Moje moje moje.

NEI: Tvoje je to, jo?

ROZ: Nene. Není. Není.

NEI: Tak je, nebo není?

ROZ: Není.

NEI: A gde jí máš teda ty?

ROZ: Nemám.

NEI: Ale máš, kam sis jí položila.

ROZ: Asi do postele.

NEI: Do postele jo? Ty si kecka. Není támle na stolečku?

ROZ: Mojééé.

NEI: A máš jí dobrou?

ROZ: Jo. A my půdeme mámou kaky.

NEI: Kam pudete?

ROZ: Tam takle a tam dáme zmlzlinku.

NEI: A jakou si dáš?

ROZ: Nevím.

NEI: A jakou máš nejrači?

ROZ: Lůžovou.

NEI: Něakou jahůdkovou?

ROZ: Ne.

NEI: Tak jakou?

ROZ: Asi malinovou.

NEI: Tak tu mám taky ráda.

Odmilka

ROZ: A čo to máš?

NEI: To mám hrníček s kafem.

ROZ: A já mám kaky kafe?

NEI: No, ty máš taky, ty máš kafe pro děti.

ROZ: A ty máš kaky?

NEI: No mám, akorát pro dospěláky už.

ROZ: Já ci kaky.

NEI: Néé, ty máš lepčí.

ROZ: Ne.

NEI: No jo, tvoje kafe je lepčí.

ROZ: A moje maminka kaky pije kafe.

NEI: No to je jasný. A gdo eště pije kafe?

ROZ: Asi už nigdo.

NEI: Ani babička s dědou?

ROZ. Jo babička s dědou.... A ty půjdeš támle?

NEI: No půjdu, vypiju si to u stolu.

ROZ: Ne tady?

NEI: Ne tady ne. Tady by se mi to vylilo.

ROZ: A potom byl móóóc velkej boldel.

NEI: No to by teda byl. A gdo by to uklízel.

ROZ: Ty!

NEI: No já bych asi musela, kdybych to vylila.

Odmilka

NEI: Hale a Rozárko, ale ty tu máš rozházený hračky, to budeme muset taky uklidit.

ROZ: A já uklízím hlačky.

NEI: Uklízíš si jo? A protože musíš, nebo chceš?

ROZ: Ci.

NEI: Tak to si asi nejhodnější dítě světa. Já si nikdy uklízet nechci.

ROZ: Ale já ci.

NEI: A proč?

ROZ: Plotože potom dostanu čokoládku.

NEI: Gdyš si uklízíš, tak dostaneš něco slatkýho?

ROZ: Jo.

NEI: A jenom čokoládku?

ROZ: Něgdy i bombóny.

NEI: A sušenky?

ROZ: Sučenky ne.

NEI: Aha no to...Jéé a teť si to oprafdu vylila!

ROZ: Vylila?

NEI: Vodu s kytíček.

ROZ: Jakou?

NEI: Jenom čistou.

ROZ: A de je ta voda?

NEI: Tady. Ukaš, utřeme to.

ROZ: Houpá holka.

NEI: Nejsi hloupá holka, to se stane.

ROZ: Ty!

NEI: Jo já sem hloupá holka? No to ti teda pěkně děkuju.

ROZ: Néé.

NEI: Nejsem?

ROZ: Nejsi.

NEI: Tak děkuju.

ROZ: A ty nebudeš to pít?

NEI: Budu, ale je to horký.

ROZ: Holký?

NEI: No jo, čekám, aš mi to trochu vychladne.

ROZ: Néé. Dej to do pusy.

NEI: Nedám, je to horký.

ROZ: Počej. Dáš, dáš, dáš.

NEI: Nenene, nezlob Rózi.

ROZ: Dáš, dáš dáš.

NEI: Nedám. Musí to vychladnout...Nene, nechej mě.

Odmilka

ROZ: Už poť domu.

NEI: Deme domu?

ROZ: Ne ty.

NEI: No já půjdu za chvílinku domu.

ROZ: Néé.

NEI: No jo, já budu muset.

ROZ: Ne. Budeš spát tady.

NEI: No nemůžu tady spát.

ROZ: Ploč?

NEI: No, a gde bych tady spala?

ROZ: Asi do postele.

NEI: Ale vy už tu nemáte volnou postel.

ROZ: Nemáme.

NEI: Tak vidíš, musím jít domu.

ROZ: Ne, budeš spát tady.

NEI: Nene, půjdu domu.

ROZ: No, ale přijdeš někdy zítla.

NEI: Zítla ale tady nebudeš přece.

ROZ: No a já neska půjdu, neska....

NEI: Kam?

ROZ: Čůlat.

NEI: Tet' pujdeš? Tak dobře.

ROZ: Počkáš na na mě?

NEI: Počkám.

ROZ: Ale sedni na židli.

NEI: Dobře.

ROZ: Já budu tady. Já budu u tebe. Tady budeš mít oblázek.

Odmilka

NEI: A co to tady kreslíš?

ROZ: Može.

NEI: Moře. A co myslíš, že v moři je?

NEI: Mušličky.

NEI: No ty tam sou.

ROZ: A my máme móóóc mušlí.

NEI: A odkut je máte?

ROZ: My je máme z može. A my pojedeme.

NEI: Kam?

ROZ: Moži.

NEI: Páni, to je super. Taky bych chtěla. A cos tady eště namalovala?

ROZ: Tatínka.

NEI: A tobě se stýská po tatínkovi vit'?

ROZ: Jo. Ale on je Nolsku a pžijede.

NEI: V Norsku? A co tam dělá?

ROZ: Kolunky.

NEI: Vydělává korunky? Takže tam pracuje?

ROZ: Jo.

NEI: A tet' si doma jenom s maminkou?

ROZ: A babičkou a dědou a Ondlou a Bobem a Emilem a ten kásnej uš nám umžel.

NEI: Gdo vám umřel? Pejsek?

ROZ: Ne.

NEI: Tak papoušek?

ROZ: Kšeček.

NEI: Aha. Takže Bob a Emil sou křečci?

ROZ: Jo. A on vydlžel dýl, neš ten kelýho sme měli.

NEI: Aha. Hele a myslíš, že je v Norsku hesky?

ROZ: Myslim, že...nevim.

NEI: Myslíš, že nevíš. A hale přettím si mi chtěla říct, kam pojedete neska.

ROZ: Myslim, že už asi kaky nevim.

NEI: Ježíš ty si ukecaná.

Odmilka

ROZ: A koukej.

NEI: No to je krásný.

ROZ: A tet' už to uklidim. Tušky.

NEI: To si uklit' no. Kam to patří?

ROZ: Tady.

NEI: Tak to tam uklit'.

ROZ: Ale tohle tam nepatčí.

NEI: Omalovánky patří jinam?

ROZ: Jo.

NEI: Tak pot', uklidíme je tam.

ROZ: A dáš mi to?

NEI: Co?

ROZ: Todle?

NEI: Tyhle jiný chceš?

ROZ: Jo. Jiný.

NEI: No tak dobře.

Odmilka

ROZ: Čo to je?

NEI: Co? Tohle na uších?

ROZ: Jo.

NEI: No co to je? Dyt' ty je máš taky.

ROZ: Nemám.

NEI: Ale nekecej, dyt' je vidím.

ROZ: Nálamky.

NEI: Ale copak se nosí náramky f uších? Co se tam nosí?

ROZ: Náušničky?

NEI: Jo. No mám jich hodně, na každý den jiné. Ale už jich mám míň, neš dříf, protože oni se mi ztrácej.

ROZ: A gde?

NEI: Tak různě. Mi spadnou s ucha a sou pryč.

ROZ: Ale mně nepadá.

NEI: No jo, ale ty máš lepčí, neš mám já.

ROZ: Já mám od babičky.

NEI: A ty sou určitě zlatý vit'?

ROZ: Zatý nebo stčíblný.

NEI: Ne zlatý, to je zlatá barva.

ROZ: A čo je tohle? Moje?

NEI: No to není tvoje. To sou moje náušnice.

ROZ: A můžu to kaky dávat?

NEI: No to nemůžeš, ty mám f uších já a ty máš f uších svoje.

ROZ: Nemám.

NEI: A co je tohle? Ty si taková kecka ukecaná.

ROZ: A jak tam dáváš?

NEI: No to tam drží v dírkách f uších.

ROZ: A ty máš?

NEI: No já mám díry f uších. Ty máš taky.

ROZ: Nemám.

NEI: No jasný, že máš. Koukej, jakou mám.

ROZ: Ty sis to sundala!!!

NEI: No jo, protože já mám sundavací.

ROZ: A já kaky.

NEI: Ne, ty máš krásný napořát.

ROZ: Já ci kaky sundat.

NEI: To nejde, ty nemáš sundavací. Ty je musíš mít na ouškách.

ROZ: A aš budu velká, tak je kaky sundám?

NEI: No jo, možná pak budeš mít taky takový.

ROZ: Jóóó. A moc moc. Tááákle moc.

NEI: Jo a náký mi pučíš.

ROZ: Ne.

NEI: Nepůjčíš? To budeš taková lakomá?

ROZ: Ne.

NEI: Ty si drnda.

Odmuka

ROZ: A ty máš tet' klat'asy?

NEI: Mám no.

ROZ: A šatičky?

NEI: Ne, já mám krat'asy.

ROZ: Ale mělas šatičky fčela.

NEI: No to sem měla. Tys mě viděla?

ROZ: Viděla.

NEI: Ale já sem tě neviděla.

ROZ: Ale já sem tě viděla.

NEI: No to sou věci teda, gdyš sem tu nebyla. A nevidělas někoho jinýho?

ROZ: Ne. Tebe.

Odmuka

NEI: A nebudeš si tet' stavit?

ROZ: Jo. Budu.

NEI: A co budeš stavit?

ROZ: Dortík.

NEI: Jo dortík. A jakej bude?

ROZ: Malinovej.

NEI: A gde si vzala maliny?

ROZ: S dortu. Ono to takle hlaje.

NEI: To se asi musí skládat ne?

ROZ: Jo.

NEI: A de ti to?

ROZ: Jo.

NEI: A co budeš neska dělat?

ROZ: Asi...nevím.

NEI: Hale a koukáš na nějaký pohátky f televizi?

ROZ: Jo.

NEI: A na jaký koukáš?

ROZ: Feldu mlavence.

NEI: A co je to Ferda mravenec?

ROZ: Pohátka.

NEI: A jaká?

ROZ: Jakože tam to spívá.

NEI: A gdo tam spívá?

ROZ: Felda mlavenec.

NEI: A o čem třeba spívá?

ROZ: Už nevím...Podívej, jak mám velikej dolt!

NEI: Teda ten je.

ROZ: Velikej.

NEI: No, ten je parádní. A Rózi, koukáš eště na nějaký pohátky?

ROZ: Eště koukám a a tam je hasič.

NEI: A gde jí dávaj?

ROZ: Já mám cédéčko.

NEI: Cédéčko. Takže ti to pouští na počítači?

ROZ: Ondla.

NEI: Ondra ti to pouští.

ROZ: Ondla má počítač.

NEI: Aha. A o čem je pohátka o hasičovi?

ROZ: To je jakože pohátka a kaky spívá.

NEI: A hasiči dělaj co?

ROZ: Hasej.

NEI: A co?

ROZ: No, dyš hoží.

NEI: A co hoří?

ROZ: Asi to tam takle moc pálí.

NEI: A co pálí?

ROZ: Auu.

NEI: A to pálí oheň?

ROZ: Jo. Oheň.

NEI: A chtěla bys být taky hasič?

ROZ: Ne.

NEI: A proč ne?

ROZ: Protože mě to nebavilo.

NEI: Ahá.

Odmilka

ROZ: Nejde to.

NEI: Co nejde?

ROZ: Poskládat.

NEI: A proč to nejde?

ROZ: Protože to nepasuje.

NEI: Kam to nepasuje?

ROZ: Tady.

NEI: A nechybí tam čtvereček?

ROZ: Chybí.

NEI: No tak to nemůže pasovat.

ROZ: Může.

NEI: No nemůže, dyš tam chybí.

ROZ: A tady kaky chybí.

NEI: No vidíš. A gdo je postrácel?

ROZ: Asi tatínek.

NEI: Tatínek? Tatínek si hraje tady se skládačkou?

ROZ: Jo.

NEI: A nebylas to ty?

ROZ: Já sem to byla.

NEI: Tak vidíš. A chtěla bys to svést na tatínka.

Odmlka

ROZ: A já mám lýmu.

NEI: A gde si k ní přišla?

ROZ: Nepžišla.

NEI: A jak to, že máš rýmu?

ROZ: Plotože sem nemocná.

NEI: No to je teda špatný. A je ti špatně?

ROZ: Ale už ne.

NEI: A bylo ti špatně?

ROZ: Jo.

Odmlka

NEI: A co to děláš?

ROZ: Čuchám.

NEI: K čemu čucháš?

ROZ: To máme kafe.

NEI: No to je vůně.

ROZ: To bychom snědli.

NEI: Ale kafe se přece nejí.

ROZ: Jí.

NEI: Nejí. Kafe se pije.

ROZ: Ale já ho sním, sním, sním.

NEI: No tak tomu teda nevěřím.

ROZ: Koukej, už sem to spapala.

NEI: A dáš mi taky?

ROZ: Tady máš.

NEI: A co to mám?

ROZ: Malt'ánek.

NEI: Jeden?

ROZ: Jenom jeden, protože další aš zítla.

NEI: Jo takle. No to potom jo. Tak děkuju.

ROZ: A čuchni.

NEI: No hesky to voní.

ROZ: A čuchni.

NEI: Uš ne, uš sem celá přečuchaná.

ROZ: Jóóó.

NEI: Ne.

PŘEPIS NAHRÁVKY Č. 4

zkratky: sousedka (NEI), Rozárka (ROZ)

Rozárka (9. 12. 2012): 3 roky 1 měsíc 12 dní

30:17 min; 21. 1. 2016

NEI: Já ti to uklidím.

ROZ: Néeé, to je moje.

NEI: No dobře, dobře.

ROZ: Tady, zavolej mámu.

NEI: Mámu? Mojí? Já nechci.

ROZ: Jo. Eště tady telefon. Etě tady telefon.

NEI: No děkuju a co mám dělat s tím telefonem?

ROZ: Volat.

NEI: Já nechci volat.

ROZ: Jo.

NEI: A kam? Tak mi nadiktuj číslo.

ROZ: Ne.

NEI: No tak já nevím, kam mám zavolat.

ROZ: Máte tady číslo.

NEI: Ne já žádný nevím, musíš mi nějaký nadiktovat.

ROZ: Musíš tay to.

NEI: Ne, nadiktuj mi nějaký. Tady si nějaký vymysli. Čím mám začít?

ROZ: Tímle.

NEI: Ne, číslo.

ROZ: Tak dobře. Osm, jedna, padesát, osm, či. Máte je číslo. Můžeš volat už.

NEI: Nebere to.

ROZ: Čo?

NEI: Nebere to.

ROZ: Jak to?

NEI: Asi není doma.

ROZ: Počej.

NEI: Asi špatný číslo.

ROZ: Eště.

NEI: No to nemá cenu skoušet, když je špatný číslo. Nadiktuj nový.

ROZ: Dva, pět, jedna, čtyři, pět. Ná.

NEI: Teď to mám skusit jo?

ROZ: Jo.

NEI: Hale tak počít nic. Říká to: volaný účastník není dostupný.

ROZ: Počej.

Odmilka

ROZ: Jo vypli. Oni to vypli.

NEI: Oni to vypli jo? Proto to nefungovalo?

ROZ: Jo. Ne tay. Tady jo. Tady ne. A tady bude číslo babičky.

NEI: Tak to skusíme znova?

ROZ: Jo.

NEI: Haló, babi? Že máš buchtu? Že mám přijít?

ROZ: Ne, počej.

NEI: No jak počkej? Teť sem volala svý babičce a říkala, že mi dá buchtu.

ROZ: Tak jo, já ti dám buchtu. Tady bude butiška.

NEI: Tak to děkuju.

ROZ: Tak pot'.

NEI: Kam?

ROZ: Za babičkou?

NEI: Ne, nejdeme za babičkou.

ROZ: A ploč ne?

NEI: Dyt' sme jí volali a není doma.

ROZ: A de je?

NEI: Asi f krámu.

ROZ: Plo lohíky?

NEI: Nebo pro chleba.

ROZ: Néé, plo lohíky.

Odmilka

ROZ: Ne, já ti musím tay ti to dát.

NEI: A co to je?

ROZ: Vajíčka.

NEI: Vajíčka? Jako velikonoční?

ROZ: Máš tady vajíčka.

NEI: No děkuju. Hale a kolik vajíček si vykoledovala na Velkonoce?

ROZ: Děvěnáct. Hale but' tady.

NEI: Budu, budu. A kam deš?

ROZ: c

NEI: Ale mně stačí vajíčka.

Odmilka

ROZ: Na. Zavolej babičku a dědovi.

NEI: Née, už sme volali. Tet' si budeme povídat. Co ty vajíčka?

ROZ: A tady máš vodu.

NEI: Děkuju. A Rozárko jak si koledovala?

ROZ: Nevím.

NEI: A neříkala si hody hody?

ROZ: Jo.

NEI: A jak je to dál?

ROZ: Hody, hody...

NEI: Doprovody...

ROZ: Ne.

NEI: Ale jojo. A dál: dejte...

ROZ: Dejte vejce malovaný, nedáte-li maovaný...

NEI: Dejte...

ROZ: Aspoň bílý. Sepička vám snese jiný.

NEI: No to je krásný. Umíš to krásně. Tos toho musela vykoledovat hodně.

ROZ: A blácha měl hodně.

NEI: Čeho měl hodně?

ROZ: Vajíčka.

NEI: Na Velikonoce?

ROZ: Jo.

NEI: A jenom čokoládovejch?

ROZ: Jo.

NEI: Vážně? Žádný obyčejný?

ROZ: A lentilkový.

NEI: A obyčejný ne?

ROZ: Čokoádkový!

NEI: A co ty obyčejný?

ROZ: A hnědý.

NEI: A co ste z nich dělali?

ROZ: Salát.

NEI: Vajíčkovej?

ROZ: Ne.

NEI: Tak vy ste dělali z vajíček nevajíčkovej salát?

ROZ: A bamboly.

NEI: A brambory se tam dávaly? A co eště?

ROZ: Eště máslo.

NEI: Máslo? A nedávaly se tam přece jenom ty vajíčka?

ROZ: Vajíčka a bamboly.

NEI: No to musela být paráda.

Odmlka

ROZ: Máš tady telefon. Dědu.

NEI: Ne s dědou já nemluvim.

ROZ: Ploč ne?

NEI: Protože děda zlobí.

ROZ: A ploč děda zlobí?

NEI: No já nevím.

ROZ: Nene. Tady si to dej na ucho.

NEI: Halóóó. Ano, tak se uvidíme.

ROZ: Ne, ečtě ne.

NEI: Jojo, já za chvílku už přídu.

ROZ: Ne. Já tady sem nakoupila.

NEI: Jo a cos nakoupila?

ROZ: Podívej.

NEI: No, musíš to šechno vyndat postupně a říkat, co tam máš.

ROZ: Podívej.

NEI: No já se koukám, musíš to vyndat.

ROZ: Todle je pačtíka.

NEI: A ta je na co paštíka?

ROZ: Na chleba mazání.

NEI: A dál?

ROZ: A sýl.

NEI: A ten je na co?

ROZ: Kaky na mazání. A houba. Do políčky.

NEI: A gde se vezme houba?

ROZ: Obchodu.

NEI: Hale a jenom v obchodě sou houby?

ROZ: Jo.

NEI: A jinde se nedají vzít houby?

ROZ: Ne.

NEI: A co třeba v lese? V lese nejsou houby?

ROZ: Jsóóóu.

NEI: No tak vidíš.

ROZ: V lese a tatínek jednou byl a a našel tááákle moc.

NEI: Hub?

ROZ: Jo. A pak je spapali.

NEI: A ty ne?

ROZ: Ne.

NEI: Ty nepapáš houby?

ROZ: Plotože sem malinká.

NEI: Myslíš, že je to tím jo?

Odmilka

ROZ: Tady máš.

NEI: A co to mám?

ROZ: Šťávu.

NEI: A tady f tom je co?

ROZ: Mlíčko.

NEI: Ale já nepiju mlíko.

ROZ: Ploč?

NEI: Jenom studený. Hale a Rózi a gdo dává mlíko.

ROZ: Maminka.

NEI: No jasný, maminka dává mlíčko tobě do lupínků vit'?

ROZ: A kakaíčko.

NEI: Ale já myslela jaký zvířátko.

ROZ: Nevim.

NEI: Ale určitě víš. Dělá búú.

ROZ: Káva.

NEI: No jasný. A eště co dělá méé.

ROZ: Káva.

NEI: Méé nedělá kráva ale koza.

Odmilka

ROZ: A ceš ukázat kuchyňku?

NEI: No to bych chtěla.

Odmilka

ROZ: To je binec.

NEI: A gdo ho tu udělal?

ROZ: Nevím.

NEI: A neudělala si ho tu ty?

ROZ: Ne.

NEI: Tak co to máš?

ROZ: To sou na todle.

NEI: Ahá.

ROZ: To je jako živá. Jako živá.

NEI: Jako živá je ta pánef?

ROZ: Jo.

NEI: Tak co mi to připravuješ za jídlo?

ROZ: To už je...včela sme važili.

NEI: Včera?

ROZ: Ale je to holký.

NEI: Tak já to vyfoukám. Hale a co f tom plave?

ROZ: A to je kukužice.

NEI: Kukuřice je dobrá.

ROZ: Není.

NEI: Není? Ale já jí mám ráda. A teť mi dáváš co?

ROZ: Pšibol.

NEI: Příbor? A jak se mu říká?

ROZ: Nežíká.

NEI: A není to nůž a vidlička?

ROZ: Jo. Tady máš. A tady můžeš dát tady.

Odmilka

ROZ: A čo to máš?

NEI: To mám bebí no.

ROZ: A ploč?

NEI: To sem se praštila.

ROZ: Kam?

NEI: No tady do ruky.

ROZ: Ploč?

NEI: Protože sem asi spadla.

ROZ: A já mám kaky.

NEI: Taky máš modřinu?

ROZ: Jo. Tady.

NEI: Teda ale to je bolíska. Cos dělala?

ROZ: Já sem...já sem a pak sem spadla.

NEI: A břechela si?

ROZ: Jo.

NEI: Tak to bolelo asi fak hodně co?

ROZ: A tekla mi...tekla...

NEI: Kref?

ROZ: Jo.

NEI: No to muselo bejt hrozný.

Odmilka

NEI: A k čemu je tohle?

ROZ: To je tlouba.

NEI: A k čemu je?

ROZ: Tam važí.

NEI: A co třeba?

ROZ: Čeba polífkou.

NEI: Vážně?

ROZ: Jo.

NEI: A ty teď budeš vařit?

ROZ: Jo. Dám tam lajčátko.

NEI: A teď to zamícháš.

ROZ: Hotovóóó. Tady.

Odmuka

ROZ: Pozol, pozol.

NEI: Na co pozor?

ROZ: Tady musím já. Máš tady jídlo.

NEI: Další jídlo? Já už nechci. Vy mě tady vykrmíte a budu tlustá.

ROZ: Nebudeš.

NEI: Nebudu. Ale musíš mi říct, co šechno tam mám?

ROZ: Tady je cibule, okulka, a tady...

NEI: Něco zelenýho že?

ROZ: Něco zelenýho. A todle je...nevím.

NEI: To je lilek.

ROZ: Linek. A eště tady.

NEI: A cos mi to dala teď?

ROZ: Svačinu.

NEI: No ale já eště neměla ani snídani.

ROZ: Neměla?

NEI: Ne.

ROZ: Měla.

NEI: Tys měla? A cos měla?

ROZ: Lupínky.

NEI: Lupínky s čím?

ROZ: Mléčkem.

NEI: Týjo to muselo být dobrý.

ROZ: Tak já dám plyč uš.

NEI: Tak to rači šechno odnes.

ROZ: Ááá. Padá to.

NEI: No padá to s talíře.

ROZ: Už nebudeš.

NEI: Nebudu ani tu okurku?

ROZ: Ne. Nebudeš šechno jíst.

NEI: Ááá. Tak a teť mám šechno jídlo v klíně.

Odmilka

NEI: Můžu si tady sednout?

ROZ: Jo. Nesahej ale na to.

NEI: Nemůžu na to sahat?

ROZ: Já budu uklízet.

NEI: Já si to tu vezmu.

ROZ: Jo. A dávej pozol.

NEI: Na co mám dávat pozor?

ROZ: Na medvěda.

NEI: Na medvěda? Copak mě může něký medvěd sníst?

ROZ: Nemůže.

NEI: Tak vidíš? Tak co to povídáš?

ROZ: A já namaluju moře a písek.

NEI: A ty sou gde moře a písek?

ROZ: Tady.

NEI: A tys to Rózi už někdy viděla?

ROZ: Jo. Já sem byla u moře.

NEI: Jo a jaký bylo?

ROZ: No byly tam ješci.

NEI: Ješci? Živý?

ROZ: Jo.

NEI: A co dělali?

ROZ: Nevim.

NEI: Nevíš, co dělali? A ty byli gde? Venku byli?

ROZ: Nóó, oni tam byli tam v moři.

NEI: A byl tam písek nebo kamínky?

ROZ: Kamínky.

NEI: Tak to tlačilo?

ROZ: Jo. A my sme je neviděli.

NEI: A koupala si se v moři nebo v bazénu?

ROZ: No máma mě namočila s kalhotkama.

NEI: Jo? A bála si se moře?

ROZ: Jo.

NEI: A bála si se vln?

ROZ: Tam nebyly. Mě možná podplul.

NEI: A cos tam ještě viděla?

ROZ: Nic.

NEI: Ani ryby?

ROZ: No asi kapla sem viděla.

NEI: Kapra?

ROZ: A my sme kapla viděli Kltek a palaplíčko.

NEI: Ahá.

ROZ: O těch melounech.

NEI: Ahá a kapr se jí na Vánoce.

ROZ: A my my sme měli. A on nás nekousal.

NEI: Myslíš, že kapr kouše?

Odmilka

ROZ: Hej.

NEI: No krásný, ještě něco namaluj.

ROZ: Duhu.

NEI: Duhu? A viděla si někdy duhu?

ROZ: Jo já viděla. A já sem viděla duhu v jedný pohátce.

NEI: A vo čem byla ta pohátka?

ROZ: Nevím. Ale my sme viděli dooplavdickou.

NEI: Pohátku nebo duhu?

ROZ: Duhu. Tady máš ty.

NEI: Týjo děkuju.

ROZ: Heeej. Dej si to domu.

NEI: Dobře, já si to vezmu domu...

ROZ: Ne. Nene.

NEI: Ne, nedáš mi to?

ROZ: Ne. Ale já počebuju žutou.

NEI: Tady máš žlutou.

ROZ: Ale není ožezaná.

NEI: Tak jí ořežeme.

ROZ: Nejde.

NEI: Ale de, gde máš ořezávátko?

ROZ: Nemám.

NEI: Ale nelži. Dones ho.

Odmilka.

NEI: No vidíš a je to.

ROZ: Tady si šechno vem domu.

Odmilka

ROZ: A gde máš boty?

NEI: Boty? Já nemám boty. Já sem bosa.

ROZ: A plóóóč?

NEI: Protože já sem přišla v balerínách a ty sem si sundala.

ROZ: A plóóóč?

NEI: Abych vám tu ne'apala.

Odmilka

ROZ: Mám to heský?

NEI: Krásný. A Rozárko odkut si?

ROZ: Maminka je s Bukovan. A já sem kaky s Bukovan.

NEI: Ahá. A tatínek ne?

ROZ: Ne. A já už neci malovat.

NEI: Ale dyť tatínek tu bydlí s váma přece.

ROZ: Jo.

Odmilka

NEI: Co tady děláš?

ROZ: Héééj. Tady je náš domof. Aš bude potzim.

NEI: Aš bude potzim? A co že děláš?

ROZ: To je moje houbiška.

NEI: Já se jenom podívám.

ROZ: Já jí počebuju. Dej mi jí.

NEI: A jak se říká?

ROZ: Nevím.

NEI: Ty neznáš kouzelný slovíčko?

ROZ: Plosím tě.

NEI: No vidíš. Dobře.

ROZ: Ale sem nedosáhneš.

NEI: Myslíš? Ale já sem velká.

ROZ: Nejsi.

PŘEPIS NAHRÁVKY Č. 5

zkratky: sousedka (NEI), Rozárka (ROZ)

Rozárka (9. 12. 2012): 3 roky 3 měsíce 24 dní

28:45 min; 2. 4. 2016

NEI: A ty doma taky uklízíš?

ROZ: Já pomáhám mamince.

NEI: Jo a s čím třeba?

ROZ: Buchtu.

NEI: Buchtu pečete a jakou?

ROZ: Mrkvičkovou.

NEI: Mrkvičkovou? Tak tu neznám. A je dobrá?

ROZ: Jo. A já dycky přebaluju miminko.

NEI: Ségru nebo bráču?

ROZ: Nééé. Mikýska.

NEI: A gdo je Mikýsek?

ROZ: Miminko Ládi. Má, Láďa ho má doma.

NEI: A gdo je Rád'a?

ROZ: Ségla. Ale ona už je velká, protože má miminko.

NEI: Jo takhle. No to sou věci. A ty ho přebaluješ jo?

ROZ: Jo.

NEI: A chtěla bys taky miminko?

ROZ: Ne.

NEI: Jak to?

ROZ: Protože já sem malá.

NEI: A aš budeš velká?

ROZ: Aš budu velká.

NEI: Tak ty se takle staráš o miminko.

ROZ: A Mikýsek se mnou hlaje, ale já mu nelozumim.

NEI: Jak to?

ROZ: Protože je eště malej.

NEI: Jo on je malej a ty si velká.

ROZ: Ne. Já sem malinká, ale ale...

NEI: Mikýsek je menčí viť?

ROZ: Jo.

Odmuka

NEI: A eště něco děláte s maminkou kromě pečení?

ROZ: Jo a já už umím važit sama.

NEI: A co už umíš uvařit sama?

ROZ: Eště pečeme dort.

NEI: Dort upečete jo?

ROZ: A já sem měla oslavu a měli sme tam dort a házela sem balónkama do vsduchu.

NEI: Tak to je super.

ROZ: A aš já budu mít oslavu, tak bude dort a bude móóóc doblej a ulčitě ho asi ...budeme mít a budeme ho...celej úplně spapáme. Mňam mňam.

NEI: A jakěj by si chtěla dort?

ROZ: Já sem chtěla jahůdkovej, višňovej a meluňkovej.

NEI: Ahá, takže ovocnej?

ROZ: A čokoládkovej!

NEI: Máš ráda ovoce?

ROZ: A šípkovej a skitlskovej.

NEI: Tak to už bys toho chtěla hodně. No a utíráš s mamkou třeba prach?

ROZ: Na chatě tam utíláme.

NEI: Aha a vy máte chatu jo? A gde jí máte?

ROZ: Daleko je to.

NEI: A tam musíte chodit pěšky?

ROZ: No s autem.

NEI: Jo jedete tam autem. A gdo řídí auto?

ROZ: Něgdy táta a něgdy máma a něgdy Hanča.

NEI: A gdo je Hanča Rozárko?

ROZ: To je taková teta, kelá uklízí. Ona pšišla k nám a odstěhovala se ot svýho tátu.

NEI: Ahá, tak to jo.

ROZ: Ale je tam sám táta.

NEI: Hale a já to nechápu. Hanča bydlí s váma?

ROZ: Ona bydlí a ona s Ondlou a potom kaky bude miminko.

NEI: Takže ona patří k bráchovi Ondrovi.

ROZ: Jo.

NEI: A je těhotná?

ROZ: Ne.

NEI: Tak jak to, že budou mít miminko?

ROZ: Ale aš bude větčí.

NEI: Takže aš za dýl. A gdo ti to řekl?

ROZ: Děda.

NEI: No jo děda, ten se asi vysná.

ROZ: A ona ho bude mít f bžichu.

NEI: Koho?

ROZ: Miminko.

NEI: No to je prafda a jak to víš?

ROZ: Plotože Mikýsek byl kaky f bžichu.

NEI: A ty ne?

ROZ: Já kaky.

NEI: No ty tomu teda pěkně rozumíš.

Odmilka

ROZ: Čo to děláš?

NEI: Já tady jen něco nat'ukám.

ROZ: A my sme byli na lodi.

NEI: Na jaký lodi ste byli?

ROZ: No byla zelená. A já sem jela... Já sem jela na čelvenou a na zelenou a na olanžovou.

NEI: Lodi?

ROZ: Jo. A já sem byla v neska f Plaze.

NEI: Neska? To asi ne ždyť je málo hodin.

ROZ: Jojóóó!

NEI: Tak ráno brzo si byla f Praze? A cos tam dělala?

ROZ: Tam byla holčička, protože... mně se to tam tetka líbilo.

NEI: No tobě se tam líbilo.

ROZ: A my sme jeli s tátou.

NEI: Ahá. A tam ste jeli na tý lodi?

ROZ: Ne. Jindy asi.

NEI: Jo to bylo zase jindy. A kdy?

ROZ: Něgdy dyž bylo sluníčko.

NEI: Kdyš svítlo sluníčko? Tak to asi bylo něgdy v létě ne?

ROZ: Nevim.

NEI: A koupali ste se na tý lodi?

ROZ: Ne. Ale skákali do vody.

NEI: Vy ste skákali do vody?

ROZ: Něký jiný lidi.

NEI: A utopili se?

ROZ: Asi jo.

NEI: Oni nevyplavali?

ROZ: A teř ti ukážu můj taneček.

NEI: Tak ukař.

Odmuka

ROZ: A my sme neska babičkou na plavání.

NEI: S babičkou na plavání pojedeř?

ROZ: Jo. A my půjdeme koupat v bazénu. A já nevím, jestli bude teplá voda.

NEI: A budeř se koupat f plafkách nebo bes nich?

ROZ: A půjdeme s tetou Hančou do bazénu. A budu mít plafky.

NEI: A jaký?

ROZ: No takový, co mi koupila maminka.

NEI: A jakou mají barvu?

ROZ: Lůžovou.

NEI: A budeř mít kruh nebo rukáfky?

ROZ: A já sem tam skákala do bazénu a ty tam...nebyla.

NEI: No to mář prafdu, to sem neviděla...

ROZ: A já sem neska byla u tety, plotože sem tam skákala.

NEI: No neska asi ne přece.

ROZ: Jo.

NEI: Dytř si neska byla f Praze.

ROZ: Jo ale někdy sem kaky byla v bazénu.

NEI: Jestli ty pěkně nekecáš.

ROZ: A my tam máme takovej míč. A já na kluhu plavám dycky. A kaky mám, kaky mám mikimauskový plafky.

NEI: Týjo tak ty musí být pěkný.

ROZ: A ten kluh byl tločku plopíchej, tak sme museli koupit novej.

NEI: No to sou věci.

ROZ: A já mám stušku a já mám dědu, kelej mi dělá mašli okolo bžicha, a pak se s dědou cákáme.

NEI: No to je super.

ROZ: A já už umím kopat nohama.

NEI: A vy máte teda bazén doma?

ROZ: Ne.

NEI: A kam se teda chodíte koupat.

ROZ: F Benešově.

NEI: A teda tam musíš mít kruh vit'?

ROZ: Já plavu, já plavu s tou mašlí.

NEI: Jo s tou mašlí vlastně.

ROZ: A to není plo mimina. A plafky sou mi moc malý.

NEI: Sou ti malý jo? Tak co budeš dělat?

ROZ: Asi koupím nový.

NEI: Nový si koupíte jo, no a jaký bys chtěla?

ROZ: Se sovičkama.

NEI: Se sovičkama – máš ráda sovičky?

ROZ: Jóóó.

Odmilka

NEI: A víš kdy lítá sovička?

ROZ: Na stlomeč.

NEI: A lítá přes den nebo v noci?

ROZ: V noci.

NEI: Jak to, ona nespí?

ROZ: Spí.

NEI: A spí v noci, když lítá?

ROZ: Jo.

NEI: To ona lítá a spí?

ROZ: Nééé. Ona spí a pak lítá.

NEI: A Rózi znáš ještě nějaký zvířátko, který v noci nespí?

ROZ: Spí. A dyš člověk de...a dyš člověk f pohátce je sám v lese, tak se bojí, protože ty stlomy sou stlašidelný. A těm zvížátkům ty oči plostě svítěj.

NEI: To je fak, že jim v noci svítěj. To by si se bála vit'?

ROZ: Já se nebojim.

NEI: Nebála by ses jo? A čeho se bojíš?

ROZ: Sovy.

NEI: Ale ždyť máš sovy ráda, sova je hodná.

ROZ: A já se bojím čelta. A mně se něco sdálo.

NEI: A o čem?

ROZ: No na mě takle pšišel čelt a od mý luky, jak to tam mám čelný.

NEI: No a Rozárko gde sou čerti?

ROZ: F pekle.

NEI: Jo a jak takový peklo vypadá?

ROZ: Je čpinavý. Fúúúj.

NEI: Jo je špinavý.

ROZ: Je čpinavý a moc to tam smldí. A já sem viděla jednu pohátku, gde byl zobivej kluk.

NEI: Jo a co se s ním stalo?

ROZ: Vzali ho do pekla.

NEI: A tam už zůstal?

ROZ: Nezůstal.

NEI: Nezůstal? Nějak utekl?

ROZ: Nebo ho upekli. Plotože f pekle není žádnéj konec.

NEI: Tak ale ta pohátka měla nákej konec ne?

ROZ: To byla klátká pohátka.

NEI: A neskončilo to dobře?

ROZ: Neskončilo.

Odmlka

ROZ: A ty nepudeš domu.

NEI: No já musím domu.

ROZ: A čo budeš dělat doma?

NEI: Co budu dělat doma? Já doma musím na počítač.

ROZ: Nene, musíš vylábět skitls.

NEI: No to budu večer zase.

ROZ: A ty nemůžeš spát bonbónama a bonbónama a bonbónama.

NEI: No to nemůžu spát mezi bonbónama, já je musím vyrábět.

ROZ: V noci?

NEI: No jo, celou noc sem je vyráběla.

ROZ: A celý láno a noc a aš pšišla si sem a pak zase půjdeš vylábět skitlsky?

NEI: No jo, večer zase.

ROZ: A budeš f nich plavat?

NEI: No to nebudu, to se nesmí.

ROZ: A já sem f nich tááákle plavala.

Odmilka

NEI: No a ty máš pěkný šaty.

ROZ: Ty sou nový.

NEI: A krásnou mašli.

ROZ: To je takový...čelenka

NEI: A ladí ti to se sukýnkou.

ROZ: A kaky mám copánky. Zapetený. Ty mi dělala maminka.

NEI: A plete ti copánky dycky maminka?

ROZ: Ale já pletu Hanče.

NEI: Ty už taky umíš pléct?

ROZ: Hanče...

NEI: A Hanču to netahá?

ROZ: A ona to neumí.

NEI: Hanča neumí pléct copánky?

ROZ: Ne.

Odmilka

ROZ: Hale.

NEI: A jak to, že to spolu drží?

ROZ: To sou magnety. Ale někdy nedlží.

NEI: A proč nedrží?

ROZ: Takle.

NEI: Jo že dou od sebe jo?

ROZ: Plotože gdyš sou tady, tak to nejde.

NEI: Co se ti stalo?

ROZ: Ten magnet mě štípnul.

NEI: Určitě? Myslíš, že tě magnet štípnul prstama?

ROZ: Mě čtípnul takle.

NEI: A prstama?

ROZ: Ne. Nemá žádný plsty.

NEI: No jo vlastně.

ROZ: Ježíš. Hloupý magnety.

NEI: Tak jim nenadávej.

ROZ: Jééé tady je díla.

NEI: Ukaš.

ROZ: Počej, musím tam dát magnet. A bude ležet tady na kobelci.

NEI: No dobře.

ROZ: A dají s toho dělat kytičky.

NEI: A uděláš mi nějakou?

ROZ: To musíš takle.

NEI: Jé to je super.

Odmlka

NEI: A vysvětlíš mi, k čemu je tohle?

ROZ: To sou hodiny.

NEI: A co se s nima dělá?

ROZ: To takle točí.

NEI: Ahá. Takle?

ROZ: Nééé. uš to netoč, uš to bude tady.

NEI: Ale já bych chtěla eště točit.

ROZ: Uš nééé.

NEI: Jóóó.

ROZ: Ale už jenom jednou.

NEI: Dobře. Tak jednou.

ROZ: A stačí už se to musí uklidit.

Odminka

NEI: Hale a můžu si půjčit tudle nánu?

ROZ: Ne.

NEI: Proč ne?

ROZ: Plotože ona spí.

NEI: Proč spí takle přes den?

ROZ: Ona nespí. V noci spí, ale láno odpočívá.

NEI: Ale já myslím, že panenka nepotřebuje odpočívát.

ROZ: Ona tlucuje.

NEI: Proč truceje?

ROZ: Plotože zobila a já sem jí musela vynadat.

NEI: Ty si teda přísná mamka.

ROZ: Takle na pldel dostala.

NEI: Teda a ty taky někdy dostáváš?

ROZ: Ne.

NEI: Tak to máš hodnou maminku.

ROZ: Jenom dyš sem zobivá holka.

NEI: A ty někdy zlobíš?

ROZ: Někdy jo.

NEI: Teda, ale to bys neměla.

Odmilka

ROZ: A koukej já tancuju jako princezna.

NEI: Cože děláš?

ROZ: Jako krásná víla.

NEI: Tak víla nebo princezna?

ROZ: Princezna protože ty tancujou.

NEI: A gde?

ROZ: Na plese. A přijde plinc a zachlání jí.

NEI: A ty potřebuješ zachránit?

ROZ: Ne je nepotřebuju. Já jenom takle tancuju.

NEI: Tak to je sranda.

Odmilka

NEI: Hale a co máš tady za obrázek?

ROZ: To je Elsa a Olaf.

NEI: To je s toho...jak se tomu říká?

ROZ: Ledové klálofství. A já mám todle za povlečení a kaky mám baťůžek.

NEI: Týjo tak to toho máš hodně. A koho máš ratši? Elsu nebo Annu?

ROZ: Elsu. Protože ona umí tááákle začalovat. A my hlajeme, že gdyš je někdo hodnej tak ho necháme být a gdyš je někdo zej tak ho začalujeme.

NEI: A co umí vyčarovat?

ROZ: Sních a kaky vyčalovala Olafa.

NEI: A Olaf je?

ROZ: Tenle sněhulák a on myslel, že může být a chodit v létě.

NEI: A to nemůže?

ROZ: Nemůže, protože by lostál.

NEI: Protože je ze sněhu?

ROZ: Jo. A já sem chtěla eště takový takovou hlu.

NEI: Jakou?

ROZ: No s Elsou takovou. My sme jí viděli s Hančou f obchodě a já sem jí chtěla.

NEI: A myslíš, že ti jí mamka koupí?

ROZ: Myslím, že možná asi jo.

NEI: Tak to se máš, to musíš bejt hodně hodná.

PŘEPIS NAHRÁVKY Č. 6

zkratky: sousedka (NEI), Rozárka (ROZ)

Rozárka (9. 12. 2012): 3 roky 6 měsíců 21 dní

29:39 min; 30. 6. 2016

NEI: Hale Rozárko a já sem ti chtěla říct, jak se mi líbí tvoje jméno. Taky se ti líbí?

ROZ: Jo.

NEI: A gdo ti ho dal?

ROZ: Máma.

NEI: A proč myslíš, že ti ho dala?

ROZ: Plotože znala Malii a už nevím.

NEI: A ty taky znáš nějakou Marii?

ROZ: Ne. Já znám Káju s Bukovan.

NEI: Týjo tak tu nesnám já. A to je tvoje kamarátka?

ROZ: Jo.

NEI: A odkut jí znáš?

ROZ: To je moje kamalátka.

Odmilka

NEI: Hale kočko a víš, co sem slyšela?

ROZ: Co?

NEI: Že už chodíš do školky.

ROZ: Jo. Tam takhle chodím do čkoly.

NEI: Do školy?

ROZ: Ne do školky.

NEI: A otamtud znáš Káju?

ROZ: A Elišku a Tomíka a a Nelinku.

NEI: Tyhle šechny jo? A jaká je paní učitelka?

ROZ: Hodná.

NEI: A křičí na vás?

ROZ: Jenom dyš zobíme.

NEI: Jak zlobíte?

ROZ: Tčeba gdyš běháme a kšičíme.

NEI: A takový věci vy děláte?

ROZ: Dominik.

NEI: Dominik takhle zlobí jo?

ROZ: Jo a paní učitelka pak zobí.

NEI: Ona zlobí nebo se na vás zlobí?

ROZ: Nás.

NEI: Aha. A gdo tě vodí do školky?

ROZ: Něgdy maminka a něgdy tatínek a něgdy Hanča.

NEI: A jak tam chodíš? Pěšky?

ROZ: Ne autem.

NEI: A jak to, že nejsi neska ve školce?

ROZ: Neska nejde.

NEI: Neska se nechodí?

ROZ: Ne.

NEI: Jak to?

ROZ: Protože sou plásdniny.

NEI: A není jen neděle?

ROZ: A v neděli se nechodí, paní učitelka je doma.

NEI: To je prafda. A chodíš kašdý den?

ROZ: Něgdy jo a něgdy ne. Něgdy sem totiš byla nemocná.

NEI: A co ti bylo?

ROZ: Bylo mi čpatně?

NEI: A jak?

ROZ: No a uš nejsem.

NEI: Uš nejsi nemocná?

ROZ: A ucho a hlafa mě bolely.

NEI: Ucho a hlava? A uš ne?

ROZ: Ne. A maminka má tady opal.

NEI: Fak?

ROZ: Máma měla tady opal.

NEI: A jak to? S čeho?

ROZ: Nevím.

NEI: A už je v pořátku?

ROZ: Myslím, že tlošku.

NEI: Tak to jí to asi bolelo vit'?

ROZ: Ale slašně jí to pání.

NEI: No to sou věci. A gdo tě vysvedává ve školce?

ROZ: Babička mě neska vysvedne.

NEI: Neska nebo něgdy?

ROZ: Neska ne.

NEI: Protože neska si doma vit'?

ROZ: Ale něgdy mě vysvedne.

NEI: Odkut?

ROZ: Ze čkolky.

Odmlka

NEI: A Rózi chodíš domu po o nebo po spa?

ROZ: Něgdy po spa.

NEI: A minule?

ROZ: Minule ne.

NEI: Minule si šla domu po obědě?

ROZ: Jo.

NEI: A vaří ve školce dobře?

ROZ: Ne.

NEI: Takže ti tam nechutná?

ROZ: Chutná ale někdy nechutná.

NEI: A kdo vaří líp? Mamina nebo ve školce?

ROZ: Paní kuchařka.

NEI: Fak jo? To si první dítě, co to říká. A sníš dycky šechno?

ROZ: Ale někdy už nemůžu.

NEI: Jasný. A baví tě spát ve školce?

ROZ: Jo.

NEI: A doma chodíš taky spát?

ROZ: Jo. Po obědu. A já sem včela zaspala.

NEI: Jak to?

ROZ: Plotože mně v noci nece spát a požát belu pohátky a ci, aby máma četla pohátky a pohátky, aby už četla pohátky a pohátky a pohátky a s toho já požát neusnu a požát se dívám na tu pohátku a neusnu.

NEI: Neusneš a pak spíš ráno, vit'?

ROZ: Jo.

NEI: A díváš se na pohátky, nebo ti je mamka čte?

ROZ: Dívám a čte mi je máma.

NEI: Jo takže máš tady nějaký knížky doma.

ROZ: Jo mám a je jich plnej plnej...plná knihovka.

NEI: Jo plná knihovna.

ROZ: To je náš domeček, je taková naše knihovna.

NEI: A ty taky čteš?

ROZ: Jo. Ale nečtu. Čtu, koukám na pohátku a neusnu, čtu si a neusnu.

NEI: A pak?

ROZ: A pak zaspim.

NEI: A co se stane, dyš zaspíš?

ROZ: A pak se bude paní učitelka zobit a na mámu, že sme pšišli do čkolky.

NEI: Zlobila se paní učitelka, že ste pšišli posdě?

ROZ: Nééé.

Odmilka

ROZ: A já mám někýho kluka, kelýho odnesli čelti.

NEI: Ty znáš takovýho kluka?

ROZ: Jo.

NEI: A gdo to je?

ROZ: To je něakej kluk s ňákýho mýho počítače.

NEI: A ty máš počítač?

ROZ: Ondla mi to pouští dycky.

NEI: Jo takže něká pohátka.

ROZ: A mně to jednou povedlo zapnout počítač.

NEI: A náhodou nebo naschvál?

ROZ: Já sem se učila a naučila sem se to.

NEI: A pouští ti to teda mamka nebo taťka, nebo Ondra?

ROZ: Já sama.

NEI: No dobře.

Odminka

ROZ: A kaky znám holčičku a má zavázanou luku.

NEI: Gdo?

ROZ: Amálka.

NEI: Ta je taky ze školky?

ROZ: Ne.

NEI: Tak odkut je?

ROZ: Jak bydlí babička Jana.

NEI: Jo to je nějaká kamarátka od babičky.

ROZ: A ona má luku.

NEI: A proč jí má zavázanou?

ROZ: Plotože měla jí zomenou.

NEI: Aha a co dělala?

ROZ: Lezla po plotě a spadla a zomila jí.

NEI: A ty taky lezeš po plotě?

ROZ: Ne.

NEI: A proč ne?

ROZ: Plotože nemůžu.

NEI: Maminka ti to nedovolí?

ROZ: A tatínek.

NEI: No to je dobře, to bys taky mohla spadnout.

ROZ: Ale moje maminka, dyš byla malinká tak byla vevelka.

NEI: Veverka? Proč?

ROZ: Plotože lezla...Plolože lezla....

NEI: Po plotě?

ROZ: Po stlomu.

NEI: Jééé, tak to je legrace. A jedla oříšky?

ROZ: Ne.

Odmilka

ROZ: Podívej. Mám nálamek.

NEI: Ten si si vyrobila?

ROZ: Jo. A Hanča mi udělá věneček ze sedmiklásek.

NEI: A gde ho máš?

ROZ: No ten se mi losbil.

NEI: Tak možná uděláte novej.

ROZ: Ale Hanča nám je ždycky poseká.

NEI: Hanča?

ROZ: Nebo tatínek nebo Ondla.

NEI: No ale tak gdyš je poseká, tak oni vyrostou znova ne?

ROZ: A to jí musíme zalívat.

NEI: Koho?

ROZ: Tu zahladu.

NEI: No to jo. A ty tak zalíváš?

ROZ: Já mám kaky konývku.

NEI: Na vodu?

ROZ: Jo a já s ní tááákhle zalívám.

NEI: A proč se musí zalívat?

ROZ: Plotože aby tam vylostly.

NEI: A gdo?

ROZ: Kytišky.

NEI: A rostou?

ROZ: No jenom ňáký.

NEI: A jaký třeba.

ROZ: Tčeba lůže.

NEI: A jaký eště?

ROZ: Už nevim.

Odmilka

NEI: A co budem dělat tet'?

ROZ: Tady vesmeme fialinku a a a namalujeme fialinku.

NEI: Fialovou barvou?

ROZ: Jo.

NEI: Máš ráda fialovou?

ROZ: A my sme si koupili jeden fialovej míč.

NEI: Kam?

ROZ: Domu.

NEI: A co s ním budete dělat?

ROZ: Kopeme s ním a hlajeme a fíí.

Odmilka

ROZ: Pocem tady.

NEI: Du k tobě.

ROZ: A gdyš k nám zase pšijedeš, tak my ti seženem plno - plno ňákých kytíček.

NEI: Týjo a gde?

ROZ: No asi na zahladě.

NEI: Tak bych mohla přijet.

ROZ: Tak tady máš oblázek.

NEI: Děkuju a je na něm kytička. A namaluješ eště sluníčko?

ROZ: Ne. Plotože není vidět.

NEI: Co není vidět?

ROZ: Žutá.

NEI: Jo takhle. No a jinou barvou nejde malovat sluníčko?

ROZ: Ne. A já namaluju domeček.

NEI: No to není domeček to je čára.

ROZ: Nene.

Odmuka

ROZ: A tohle si ty.

NEI: No jakoby mi to s oka vypadlo.

ROZ: Ne počej.

NEI: Eště to musíš dodělat jo?

ROZ: Jo eště čelvenou. Já musím něco namalovat.

NEI: Dobře.

ROZ: Héééj, napíšeš mi tam Lóza?

NEI: Róza tam chceš napsat? A jak se to dělá? Pověš mi jak.

ROZ: Namaluj čálu a pak další čálu a...takhle.

NEI: Mám to dobře?

NEI: Jo.

ROZ: A teřkon namaluju obluch a eště kyticřku.

NEI: Tak jo.

Odmuka

NEI: A ty mě teř ovíváš?

ROZ: Jo.

NEI: A proč?

ROZ: Plotože je to vívafka.

NEI: Je to vějř.

ROZ: A my se musíme umejt aš půjdeme ven a musíme si umejt hlavu.

NEI: Aby nám nebylo horko?

ROZ: A my musíme celej ten obličej umejt.

NEI: A proč?

ROZ: Plotože je to čpinavý. Obličej je čpinavej. A plotože by nám mohl spálit klk.

NEI: Krk? Tak si musíme umejt i ten? A namazat opalovacím krémem?

ROZ: Kaky. Aspoň Niveju.

NEI: Teda Niveu. Tu my nemáme doma.

ROZ: A my máme.

Odmilka

ROZ: A ty pudeš ven hlát se mnou?

NEI: Ne já za chvilčku půjdu domu.

ROZ: A ploč?

NEI: Protože musím si jít lehnout a vydělávat korunky.

ROZ: Moje?

NEI: No ne tvoje.

ROZ: Jojo moje.

NEI: No ale ty sou moje.

ROZ: Nejsou.

NEI: Tak já budu chodit do práce vydělávat korunky a ony budou tvoje jo?

ROZ: Moje.

NEI: No to máš dobře vymyšlený. Ne ty sou moje, abych si mohla něco koupit.

ROZ: A já mám nové boty. A mám je losbitý. A děda mi musí koupit nový.

NEI: Tak máš nový nebo rosbítý?

ROZ: A děda mi je musí zalepit.

NEI: Zalepíte je? A nový nebudeš mít?

ROZ: Maminka mi koupí nový.

NEI: A gde?

ROZ: Asi f klámu.

NEI: A ty chodíš s mamkou do krámu?

ROZ: Jo a tam nakupujeme.

Odmilka

ROZ: A budeme hlát: Kolo, kolo mlýnský?

NEI: Ale já to neumím.

ROZ: No to musíš: Kolo kolo mlýnský, za čtyly lýnský, kolo se nám polámalo, mnoho čkody nadělalo udělalo...bááác.

NEI: No týjo to umíš krásně. A to ti to de takhle pěkně f tý sukni.

ROZ: Tu mám do čkolky.

NEI: A domu ne?

ROZ: Kaky.

NEI: A mamka taky nosí sukne doma?

ROZ: Jo. A táta jenom tličko a klat'asy.

Odmilka

NEI: Jéje, já bych potřebovala dovolenou.

ROZ: A já pojedu na dovolenou.

NEI: Fak? A těšíš se?

ROZ: Jo a tam bude moc moc vody.

NEI: Takže k moři jedete?

ROZ: Jo. A kaky pojedeme blzy uš do kina a na moře.

NEI: Do kina a na moře. A jaký bude moře myslíš?

ROZ: Myslím, že tam budou kousavý lyby a nebo tam budou plavat mušličky.

NEI: A ty budeš plavat mezi těma kousavýma rybama?

ROZ: Ne.

NEI: A gde budeš plavat?

ROZ: Pšece v bazéně.

NEI: A není to škoda? Já dybych jela k moři, tak se koupu v moři.

ROZ: Tak já asi uš nevim.

NEI: A myslíš, že mamka bude chtít, abys plavala v moři?

ROZ: By mě sežlaly lyby.

NEI: Ale dyť ty uš si u moře byla.

ROZ: Ale to sem se nekoupala.

NEI: Jenom v bazéně?

ROZ: Jo. Plotože tam sou moži lyby. Malý nebo velký.

NEI: A myslíš, že ryby jedi ryby?

ROZ: Ne. Ale kousaj je.

NEI: Ale nesnědli by je.

Odmilka

NEI: Takže teď v létě se budeš koupat.

ROZ: My pojedeme spíš na moře nebo do kina nebo do kina nebo do bazénu.

NEI: Do kina? A co je to kino?

ROZ: Tam budou dělat Popelku. A budou tam hlát Popelkový divadlo.

NEI: A o čem je Popelka?

ROZ: Popelka je o stěvičku. Je s ledu plotože její stěviček se může losbít. To sem f pohátce viděla.

NEI: Popelce se nerošil stěviček.

ROZ: A se jí losbil.

NEI: A gdes už viděla tuhle pohátku?

ROZ: My jí máme na céděčku. A tam jí plinc zachláníl pšet tou zou macechou, kelá jí zamkla.

NEI: A gde?

ROZ: Ona měla ty dvě cely.

NEI: A ty byly jaký?

ROZ: zý.

NEI: Proč?

ROZ: Plotože požát musela dělat šechno sama. A ten plinc jak hodně uklízela tak si ji vzal.

NEI: A ty bys taky chtěla aby si tě vzal princ?

ROZ: Ne.

NEI: A proč ne?

ROZ: Plotože myslím, že my budeme bydlet někde jinde než u toho domovu, ze kelýho já sem.

NEI: Takže se budete stěhovat?

ROZ: Já myslím, že se budeme stěhovat anebo ne.

NEI: Hale a s kým tam pojeděš?

ROZ: My tam pojedeme s babičkou a už se tam těším.

NEI: A s jakou babičkou?

ROZ: Mojí.

NEI: A tu máš ráda?

ROZ: Plotože není zá.

NEI: A kdo je zlej?

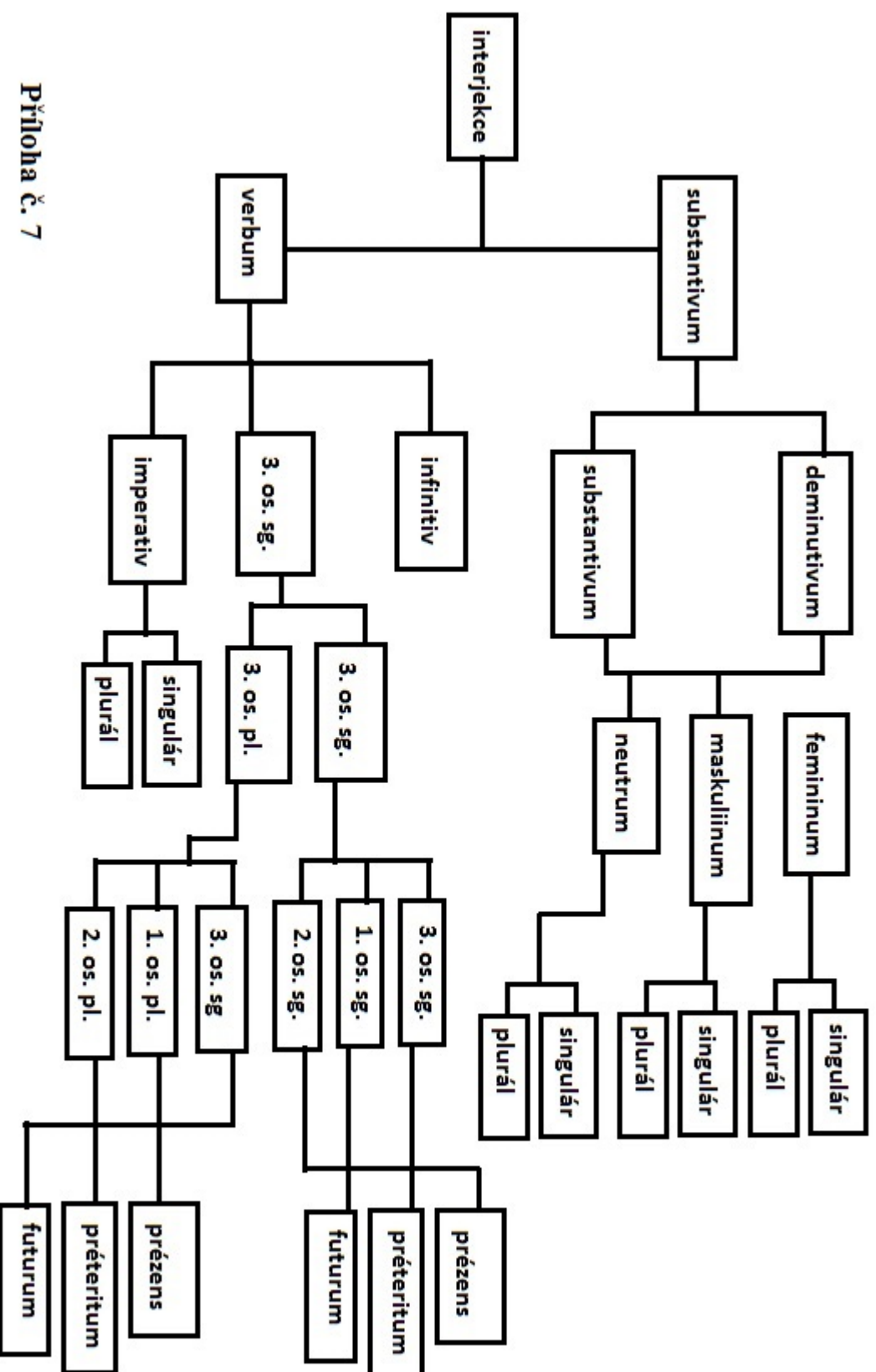
ROZ: Nigdo.

NEI: A jakou pohátku máš eště ráda?

ROZ: Zvonilku.

NEI: A kdo je Zvonilka?

ROZ: Zvonilka je víla, kelá létá. Tááákle.

Příloha č. 7

**Univerzita Karlova v Praze, Pedagogická fakulta
M. Rettigové 4, 116 39 Praha 1**

Prohlášení žadatele o nahlédnutí do listinné podoby práce před její obhajobou

Závěrečná práce:

Druh závěrečné práce: Bakalářská práce

Název závěrečné práce: Osvojování gramatických kategorií u česky hovořícího dítěte

Autor práce: Zuzana Kalfasová

Jsem si vědoma, že závěrečná práce je autorským dílem a že informace získané nahlédnutím do zveřejněné závěrečné práce nemohou být použity k výdělečným účelům, ani nemohou být vydávány za studijní, vědeckou nebo jinou tvůrčí činnost jiné osoby než autora.

Byla jsem seznámena se skutečností, že si mohu pořizovat výpisy, opisy nebo rozmnoženiny závěrečné práce, jsem však povinna s nimi nakládat jako s autorským dílem a zachovávat pravidla uvedená v předchozím odstavci tohoto prohlášení.

Jsem si vědoma, že pořizovat výpisy, opisy nebo rozmnoženiny dané práce lze pouze na své náklady.

V Praze dne

Jméno a příjmení žadatele	
Adresa trvalého bydliště	

.....

podpis